

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 20Sa/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200305
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:1021200305.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave sudcom JUDr. Róbertom Foltánom v právnej veci žalobkyne A. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. X, D., zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s. r. o., Dobšinského 12, Bratislava, proti žalovanému Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 8273-9/2021-BA zo dňa 9.2.2021, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu o d m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa v konaní domáhala preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia č. 8273-9/2021-BA zo dňa 9.2.2021, ktorým žalovaný podľa § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre zastavil konanie o proteste prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava podanom proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredia č. 38730-2/2016-BA zo dňa 4.10.2016 vo veci zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia žalobkyne.
2. Namietala, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a v konaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.
3. Podľa názoru žalobkyne rozhodnutie obsahuje nesprávne poučenie o jeho nepreskúmateľnosti súdom, nakoľko, hoci ide o rozhodnutie procesnej povahy, má za následok ujmu na jej subjektívnych právach, čím nebola naplnená jedna z podmienok vylučujúcich preskúmateľnosť súdom podľa § 7 písm. e) SSP (zákon č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok).
4. Podľa žalobkyne prokuratúra vzala podaný protest späť na základe direktívneho pokynu Generálnej prokuratúry SR zo dňa 5.1.2021, hoci podľa § 6 ods. 9 zákona o prokuratúre nadriadený prokurátor nemôže vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, aby nepodal protest prokurátora, z čoho je zrejmé, že nadriadený prokurátor nemôže vydať pokyn ani na späťvzatie protestu, nakoľko inak by ustanovenie § 6 ods. 9 stratilo opodstatnenie vznikom možnosti jeho obchádzania.
5. Pokyn generálnej prokuratúry zasahujúci do zákonom priznanej dispozičnej autonómie podriadených prokurátorov je pritom v rozpore aj s ústavnou zásadou legality zakotvenou v článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa žalobkyne je zrejmé, že tento postup možno považovať za konanie, ktorým bolo zasiahnuté do jej základných práv (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 320/2016 zo dňa 7.7.2016).

6. Žalobkyňa poukazovala na to, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané v príčinnej súvislosti so späťvzatím protestu prokurátora, ku ktorému došlo na základe direktívneho a nezákonného pokynu GP SR, čím došlo k porušeniu jej práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé konanie v zmysle článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach, keďže (aj) v dôsledku vydania napadnutého rozhodnutia bola absolútne zmarená možnosť žalobkyne domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom správnej žaloby podanej zo strany prokurátora.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k veci navrhol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietnuť.

8. Uvádzal, že Sociálna poisťovňa pobočka Trnava, rozhodnutím číslo: 386-50/2016-TT, zo dňa 19. apríla 2016, v spojení s Oznámením o oprave rozhodnutia, číslo: 37926-5/2016-TT, zo dňa 9. novembra 2016, rozhodla, že samostatne zárobkovo činnéj osobe A. A. B., nezaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 31. decembra 2012, ale zaniklo dňa 2. mája 2014. Voči predmetnému rozhodnutiu podala žalobkyňa v zákonom ustanovenej lehote odvolanie. Sociálna poisťovňa, ústredie, ako odvolací orgán, napadnuté rozhodnutie preskúmala v celom rozsahu a keďže zistila, že rozhodnutie prvostupňového orgánu bolo vydané v súlade s platnými právnymi predpismi, predmetné rozhodnutie potvrdila rozhodnutím číslo: 38730-2/2016-BA, zo dňa 4. októbra 2016, v spojení s opravou rozhodnutia číslo: 38730-3/2016-BA, zo dňa 10. novembra 2016. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie, nadobudlo právoplatnosť dňa 14. októbra 2016. Proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie, číslo: 38730-2/2016-BA, zo dňa 4. októbra 2016, podal prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava, podľa § 23 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) protest č. Kd 255/19/1100-6, zo dňa 7. októbra 2019. Následne Sociálna poisťovňa, ústredie, listom číslo: 57262-7/2019-BA, zo dňa 6. novembra 2019, oznámila účastníčke konania (žalobkyňi) a Krajskej prokuratúre Bratislava predĺženie zákonnej lehoty na rozhodnutie v zmysle § 49 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení zákona č. 527/2003 Z. z. na nevyhnutne potrebný čas. Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava listom číslo: Kd 255/19/1100-9, zo dňa 3. februára 2021, zoberal podaný protest prokurátora späť podľa § 23 ods. 3 zákona o prokuratúre z dôvodu, že v rozsudku veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Vs/3/2019, zo dňa 24. novembra 2020, došlo k odchýleniu od záverov veľkého senátu vo veci sp. zn. 1Vs/1/2019. Z dôvodu späťvzatia protestu prokurátora žalovaná rozhodnutím číslo: 8273-9/2021-BA, zo dňa 9. februára 2021, zastavila konanie o proteste prokurátora podľa § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre. Procesné rozhodnutie o zastavení konania o proteste prokurátora nadobudlo právoplatnosť dňa 16. februára 2021.

9. Žalovaný zotrváva na názore, že postupoval správne a v súlade so zákonom o prokuratúre v spojení so zákonom č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, ak konanie o proteste prokurátora č. Kd 255/19/1100-6, proti právoplatnému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie, číslo: 38730-2/2016-BA, zo dňa 4. októbra 2016, vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia zastavil podľa § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre z dôvodu, že prokurátor zoberal podaný protest prokurátora späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté. Podľa § 23 ods. 3 zákona o prokuratúre je prokurátor oprávnený vziať protest späť. Ak prokurátor zoberie protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, orgán verejnej správy je povinný podľa § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre konanie o proteste prokurátora rozhodnutím zastaviť. Iné podmienky zastavenia konania o proteste prokurátora zákon o prokuratúre neukladá orgánu verejnej správy. Jedinou podmienkou ustanovenou v zákone o prokuratúre je, že orgán verejnej správy o proteste prokurátora nerozhodol predtým, ako prokurátor zoberal protest späť. Táto podmienka bola splnená, a preto žalovaný bol povinný konanie o proteste prokurátora zastaviť.

Z obsahu listu č. Kd 255/19/1100-9, zo dňa 3. februára 2021, vyplýva, že Krajská prokuratúra Bratislava vzala späť protest prokurátora č. Kd 255/19/1100-6, zo dňa 7. októbra 2019, z dôvodu, že v rozsudku veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Vs/3/2019, zo dňa 24. novembra 2020, došlo k odchýleniu od záverov veľkého senátu vo veci sp. zn. 1Vs/1/2019 a k inému právnomu posúdeniu otázky vzniku a zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia lekárov, ako samostatne zárobkovo činných osôb na základe licencie L1A. Keďže právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu je podľa § 466 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. pre senáty najvyššieho súdu záväzný, je zrejmé, že aj v prípade, ak by žalovaný nevyhovel protestu prokurátora, prokurátor by po podaní správnej žaloby nebol v súdnom konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnéj osoby, ktorá je držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej

praxe, označovanej ako licencia L1A, úspešný. Predmetné ustanovenie cituje v správnej žalobe aj žalobkyňa, a preto sa žalovaný domnieva, že výklad tohto ustanovenia a jeho vplyv na rozhodovaciu činnosť súdov je žalobkyňi známy. Podľa právneho názoru žalovaného rozhodnutie o zastavení konania o proteste prokurátora nepodlieha súdnemu prieskumu vzhľadom na to, že boli splnené obe podmienky ustanovené v § 7 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Preto poučenie v rozhodnutí žalovaného o zastavení konania o proteste prokurátora je správne. Rovnaký právny názor vyslovil aj Krajský súd v Nitre v uznesení sp. zn. 23Sa/25/2021, zo dňa 26. apríla 2021, ktorým obdobnú žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie, o zastavení konania o proteste prokurátora odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g) v spojení s § 7 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. bez toho, aby žalovaného vyzval na vyjadrenie sa k žalobe a k zaslaní spisového materiálu. Svoj postup krajský súd odôvodnil § 97 zákona č. 162/2015 Z. z., na základe ktorého súd skúmal splnenie zákonných procesných podmienok, po splnení ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Rozhodnutie o zastavení konania o proteste prokurátora nepodlieha súdnemu prieskumu, pretože neboli splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť. Krajský súd v predmetnom uznesení zároveň vyslovil právny názor, že „... pokiaľ účastník podá podnet na podanie protestu prokurátora, ide ďalej o fakultatívny postup prokurátora, či tento protest podá alebo nie. Nie je preto na mieste ani sponchyňovať jeho ďalšie dispozičné úkony, akým je aj späťvzatie jeho protestu.“ Ten istý právny názor vyslovil Krajský súd v Nitre aj v uzneseniach sp. zn. 23Sa/27/2021 a sp. zn. 23Sa/17/2021, obe zo dňa 26. apríla 2021. Žalovaný nemohol po doručení späťvzatia protestu prokurátora postupovať inak, ako konanie o proteste prokurátora podľa § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre zastaviť. Rovnaký právny názor vyslovil Krajský súd v Nitre v rozsudku sp. zn. 22Sa/8/2021, zo dňa 31. mája 2021, v ktorom krajský súd skonštatoval, že „... § 23 ods. 2 zákona o prokuratúre neposkytuje verejnému orgánu možnosť nezastaviť konanie o proteste prokurátora za tej skutkovej situácie, ak prokurátor zobral protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté.“ Keďže tento postup vyplýva priamo z citovaného ustanovenia zákona o prokuratúre, nemožno tvrdiť, že napadnutým procesným rozhodnutím o zastavení konania o proteste prokurátora došlo k ujme na subjektívnych právach žalobkyne. K ujme na subjektívnych právach žalobkyne by mohlo dôjsť len v tom prípade, ak by Sociálna poisťovňa, ústredie, zastavila bez zákonného dôvodu konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia organizačnej zložky Sociálnej poisťovne.

10. Podľa žalovaného generálny prokurátor bol oprávnený podať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní o proteste prokurátora a podriadený prokurátor je povinný tento pokyn splniť. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že generálny prokurátor riadi a kontroluje činnosti prokuratúry na všetkých stupňoch a za týmto účelom vydáva príkazy, pokyny a iné služobné predpisy, ktoré sú záväzné pre všetkých prokurátorov. Činnosť podriadených prokurátorov následne podlieha kontrole generálnej prokuratúry, ktorá činnosť podriadených prokuratúr zároveň riadi a organizuje, pričom dozerá na jednotné uplatňovanie zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podriadenými prokuratúrami. V konečnom dôsledku však považujeme za potrebné uviesť, že z oznámenia priloženého k správnej žalobe, ktoré žalobkyňa v prílohách a v texte správnej žaloby označila ako "pokyn Generálnej prokuratúry SR", je zrejme, že žalobkyňa za "pokyn" považovala "Usmernenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/3 Gd 1/21/1000-3 zo dňa 5.1.2021" týkajúce sa podnetu A. E. F.. Pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie, o zastavení konania o proteste prokurátora však odvolávanie sa žalobkyne na usmernenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktoré žalobkyňa nesprávne nazýva "pokyn", je právne irelevantné.

11. Žalovaný poukazoval aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 311/2021, zo dňa 13. mája 2021, ktorým ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v obdobnej veci a vyslovil právny záver, že „Vo vzťahu k opatreniu prokuratúry, ako aj vo vzťahu k rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená...“. Ústavný súd dospel k právnomu názoru, že „Vzhľadom na to, že základné právo sťažovateľky na inú právnu ochranu týmto úkonom prokuratúry porušené nebolo, nedošlo ani k porušeniu jej základného práva následným zastavením konania o proteste prokurátora, keďže išlo o zákonom predpokladaný následok späťvzatia protestu prokurátora.“. Rovnako aj Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 7Sa/12/2021, zo dňa 7. októbra 2021, konštatuje na základe právnych záverov a rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorú sa odvoláva, že "...žalobcom napadnuté rozhodnutie, ktorým orgán verejnej správy zastavil konanie o proteste prokurátora na základe využitia dispozičného oprávnenia samotného prokurátora, ktorým vzal podaný protest podľa § 23 ods. 3 zákona o prokuratúre späť, predstavuje rozhodnutie procesnej povahy, ktoré nemohlo spôsobiť ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Čo sa týka žalobcom namietaného zmarenia možnosti domáhať sa ochrany svojich práv a právom chránených záujmov, prostredníctvom správnej

žaloby podanej zo strany prokurátora na príslušnom súde, k uvedenému správny súd konštatuje, že žalobca si nemôže prostredníctvom prokurátora uplatňovať právo na ochranu jeho subjektívnych práv, nakoľko všeobecná správna žaloba prokurátora podľa § 177 ods. 2 v spojení s § 178 ods. 2 SSP nie je takýmto prostriedkom. Žalobca ako fyzická osoba ani nemá nárok na domáhanie sa, aby prokurátor predmetnú žalobu podal. Žalobca na ochranu svojich subjektívnych práv mal možnosť podať voči rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie, č. 23407-2I2018-BA, zo dňa 8.1.2018 správnu žalobu, ktorou by sa domáhal ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, avšak uvedené právo žalobca nevyužil. Právo chrániť svoje subjektívne práva nemôže žalobca prenášať ako povinnosť na iný subjekt práva a žiadať, aby tento nahradil jeho pasívne konanie.“ Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Žiline v uznesení sp. zn. 29Sa/9/2021, zo dňa 17. septembra 2021, v uznesení sp. zn. 27Sa/9/2021, zo dňa 31. augusta 2021, ako aj v uznesení sp. zn. 33Sa/9/2021, zo dňa 4. októbra 2021.

12. V podaní zo dňa 23.2.2022 k vyjadreniu žalovaného žalobkyňa, okrem iného, poukazovala na dva odlišné právne názory Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe.

13. Podľa jej názoru, z pokynu GP SR je teda zrejme a nepochybné, že protest prokurátora Okresnej prokuratúry Vranou nad Topľou, sp. zn.: Pd 97/19/7713, zo dňa 14.11.2019 (ďalej len ako „protest prokurátora“) bol vzatý späť nie z vlastnej vôle prokurátora Okresnej prokuratúry Vranou nad Topľou, ale na základe direktívneho (príkazného) pokynu GP SR. Generálna prokuratúra SR tento pokyn síce formálne označila ako usmernenie, no z materiálneho (obsahového) hľadiska ide o direktívny pokyn, v ktorom GP SR nariaduje podriadeným prokurátorom späťvzatie všetkých podaných protestov, týkajúcich sa vzniku, zmeny alebo zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia, predpísaného poistného a príspevkov a vyrubenia penále lekárom ako samostatne zárobkovom činným osobám na základe licencie L1A. Z listu Okresnej prokuratúry Žilina, sp. zn.: Pd 214/19/5511-14 zo dňa 13.1.2021, zároveň tiež jednoznačne vyplýva, že príslušné prokuratúry brali protesty späť na základe pokynu GP SR. Dokonca Krajská prokuratúra Bratislava v späťvzatiach protestov uvádza, že svoj názor na vec nezmenila.

14. Podľa žalobkyne sa žalovaný v rámci svojho vyjadrenia tiež mylne snaží navodiť dojem, že k zmareniu súdnej ochrany žalobcu došlo v dôsledku nepodania odvolania proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie č. 38730-2/2016-BA, zo dňa 4.10.2016. Uvedené tvrdenie žalovaného je však z pohľadu tohto súdneho konania irelevantné. Vo svetle uvedeného žalobca uvádza, že s protestom prokurátora je esenciálne spojené aj jeho následné právo podať správnu žalobu na príslušný súd, a to v prípade, ak jeho protestu zo strany správneho orgánu nebude vyhovené. Pričom predmetné oprávnenie prokurátora v sebe implikuje aj právo respektíve možnosť súdnej ochrany účastníka administratívneho konania, ktorý je priamo dotknutý rozhodnutím orgánu verejnej správy, a proti ktorému bol podaný protest prokurátora. V dôsledku späťvzatia protestu prokurátora, a s tým spojeného napadnutého rozhodnutia, preto bolo absolútne zmarené právo žalobcu na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov prostredníctvom správnej žaloby podanej zo strany prokurátora na príslušnom súde. Nepodanie odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie č. 38730-2/2016-BA, zo dňa 4.10.2016, je preto z pohľadu namietaného porušenia jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach irelevantné a nesúvisiace s meritórnou otázkou tohto súdneho konania.

15. Podľa žalobkyne sa Ústavný súd Slovenskej republiky sa v rámci uznesenia, sp. zn.: III. ÚS 311/2021-13, zo dňa 13.5.2021 nevysporiadal s námietkami žalobcu, ktoré tvorili základ jeho ústavnej sťažnosti, ktorej výsledkom bolo vydanie uznesenia Ústavného súdu a ktoré boli predostreté aj v rámci podanej správnej žaloby.

Ústavný súd Slovenskej republiky sa nezaoberal námietkou žalobcu, týkajúcou sa možného neoprávneného zásahu do zákonom priznanej dispozičnej (rozhodovacej) autonómie podriadených prokurátorov zo strany Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ku ktorému mohlo dôjsť na základe jej direktívneho pokynu, a ktorý je v zrejmom rozpore s právo na súdnu a inú ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn.: sp. zn.: III. ÚS 311/2021-13, zo dňa 13.5.2021, svoj právny rozbor v podstate obmedzil len na prieskum všeobecnej možnosti (práva) prokurátora vziať svoj protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy späť, pričom takýto úkon

prokurátor nie je povinný odôvodňovať a nepotrebuje naň súhlas ako orgánu verejnej správy, tak ani toho, kto podnet na podanie protestu prokurátora podal. V tomto smere možno doplniť, žalobca žiadnym spôsobom nenamietal absolútne dispozičné právo prokurátora vo vzťahu k dispozícií s protestom prokurátora ako nástrojom ochrany práv netrestného úseku prokuratúry, práve naopak. Žalobca ako v rámci podanej ústavnej sťažnosti, tak v rámci podanej správnej žaloby poukazoval (poukazuje) na dôležitosť a nevyhnutnosť jeho ochrany.

16. Podľa zákona č. 162/2015 Z.z. (Správny súdny poriadok, SSP):

§ 2 ods. 1 – V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

§ 6 ods. 1 – Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

§ 7 písm. e) – Správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

§ 98 ods. 1 písm. g) – Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

Podľa zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre:

§ 23 ods. 1 – Prokurátor je oprávnený podať protest proti správnym aktom orgánov verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a), ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

§ 23 ods. 3 – Prokurátor je oprávnený vziať protest späť.

§ 24 ods. 15 – Ak prokurátor vzal protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, orgán verejnej správy konanie o proteste prokurátora rozhodnutím zastaví.

17. Súd sa oboznámil s obsahom spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu, a dospel k záveru, že vecné prejednanie žaloby nie je dôvodné, nakoľko podľa jeho zistenia je žaloba v danom prípade neprípustná (§ 98 ods. 1 písm. g) SSP), vzhľadom na skutočnosť, že smeruje voči rozhodnutiu orgánu verejnej správy procesnej povahy (procesný charakter rozhodnutia žalobkyňa nespochybňovala), ktoré nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania – žalobkyne (§ 7 písm. e) SSP).

18. V súlade s právnym názorom žalovaného bolo potrebné konštatovať, že predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní nebola a nemohla byť zákonnosť postupu či úkonu prokurátora, či už prokurátora, ktorý vzal späť protest prokurátora, alebo prokurátora nadriadeného, ktorý k späťvzatiu protestov nižšie zložky prokuratúry inštruoval.

19. Prokuratúra nie je orgánom verejnej správy, správne akty ktorého by spadali do prieskumnej kompetencie správneho súdnictva, ale samostatným štátnym orgánom plniacim úlohy, obdobne ako súd, v oblasti ochrany práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a štátu.

20. Významným pre rozhodnutie súdu nie je dôvod späťvzatiu protestu, ktorý inak podľa obsahu tohto procesného úkonu spočíval v zmene judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nie v rešpektovaní pokynu nadriadeného prokurátora alebo nadriadenej prokuratúry.

21. Podanie protestu prokurátora proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy nie je právom účastníka administratívneho konania, ale právom prokurátora, ktorému ustanovenie § 23 ods. 3 zákona o prokuratúre poskytuje oprávnenie vziať podaný protest späť, pričom rovnaký zákonný predpis v ustanovení § 24 ods. 15 upravuje žalovaným aplikovaný postup orgánu verejnej správy v prípade, ak bol protest vzatý späť skôr, ako o ňom bolo rozhodnuté.

22. Nie je preto dôvodné ani usudzovať o možnosti prekročenia právomoci prokurátora pri späťvzatí ním podaného protestu, rovnako ako o nezákonnosti postupu správneho orgánu, ktorý konanie o proteste zastavil pri splnení oboch zákonom vyžadovaných podmienok – späťvzatí protestu prokurátora a vykonaní tohto procesného úkonu skôr, ako bolo o proteste rozhodnuté.

23. Konanie o proteste prokurátora je v celom rozsahu v dispozičnej sfére prokurátora a je právne nepredstaviteľným, aby takéto konanie prebiehalo proti jeho vôli prejavenej späťvzatím protestu. Je konaním o uplatnenom práve prokurátora, rovnako ako zastavenie konania je rozhodnutím o práve prokurátora vziať protest späť. Nemá preto za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka (zastavenie konania), ktorý ochranu svojich práv a právom chránených záujmov mohol uplatňovať zákonnými prostriedkami v administratívnom konaní správneho orgánu, ktorého výsledkom bolo protestom prokurátora napadnuté rozhodnutie, a za splnenia podmienok stanovených Správnym súdnym poriadkom aj v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia vo veci zániku povinného poistenia súdom.

24. Vo vzťahu k zasiahnutiu do práv žalobkyne tvrdným nezákonným pokynom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky je argumentácia žalobkyne právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveným v Náleze sp. zn. I.ÚS 320/2016 zjavne nedôvodná.

25. Odhliadnuc už od skutočnosti, že týmto nálezom bolo konštatované porušenie základných práv sťažovateľa rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, v jeho odôvodnení prezentovaný právny názor ústavného súdu sa týkal úkonu prokurátora ako orgánu činného v trestnom konaní, podobnosť ktorého s úkonom či postupom prokurátora v konaní o proteste prokurátora objektívne nebolo možné vzhliadnuť.

26. Nakoľko rozhodnutie správneho orgánu, ktoré má procesný charakter a ktoré nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobkyne, je ustanovením § 7 písm. e) SSP vylúčené zo súdneho prieskumu, súd jej žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP ako neprípustnú odmietol.

27. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 170 písm. a) SSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 1 mesiaca od doručenia uznesenia na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania a osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech. V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté bolo napadnuté rozhodnutie sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Ak žalovaný svoju nečinnosť v určenej lehote bezdôvodne neodstráni, správny súd mu i bez návrhu môže uznesením uložiť pokutu. Pred rozhodnutím o pokute si správny súd môže vyžiadať stanovisko orgánu verejnej správy nadriadeného žalovanému.

Ak orgán verejnej správy správne súdu preukáže odstránenie nečinnosti, správny súd konanie uznesením zastaví (§ 251 SSP).